

міркувань. Такі системи часто можуть знайти розв'язок задач, які неструктуровані і неточно визначені.

Отже, сучасна професійна підготовка майбутніх фахівців харчової галузі повинна здійснюватися за умов упровадження в навчальний процес оновленого змісту навчання, а створення експертних систем на основі нечіткої логіки є однією з важливих компетенцій, отриманих під час підготовки майбутніх інженерів-технологів харчової промисловості.

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Черевична Н.І., канд. техн. наук, доц.
Гапонцева О.В., канд. техн. наук, ст. викл.

Барна Т.І., асист.

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Освіту можна визначити як спеціально організований процес розвитку здібності самостійного вирішення проблем, що мають соціальне й особисте значення, у різних сферах діяльності на основі індивідуального та загальносоціального досвіду. Для формування повноцінного вміння вирішувати соціально і особисто значущі проблеми вища освіта повинна бути доповнена самонавчанням, додатковим навчанням, досвідом соціальної діяльності.

Головним завданням процесу освіти є перш за все інноваційний розвиток практичних навичок і компетенцій майбутніх фахівців, поліпшення якості вищої освіти на основі формування креативності, проектного мислення, аналітичних здібностей і соціальної зрілості студентів, вміння працювати в команді.

Багатофункціональність освітньої системи полягає в забезпеченні можливості задоволення потреб населення освітянськими послугами, формуванні особистості фахівця, здібності вирішення економічних проблем, відтворенні кадрового потенціалу української промисловості, вирішенні проблеми зайнятості населення.

У сучасний період глобалізації перед Україною постало гостре питання: чи зможе традиційна система вищої освіти та регулювання ринку праці забезпечити конкурентоспроможність всієї економіки країни і кожного окремого підприємства?

Проблеми вітчизняної освіти, зумовлені новими вимогами, перебудовою загальної середньої та вищої освіти, органічно взаємопов'язані. Адже йдеться про досягнення єдиної мети –

підвищення якості національної освіти через нові форми організації навчання, подальшу комп'ютеризацію та інформатизацію навчального процесу, підвищення рівня вивчення іноземних мов, розробку нового покоління підручників і посібників, зокрема електронних, технічних засобів навчання тощо.

Випускники ЗВО складають в Україні одну з найсуперечливіших груп на ринку праці, вони є носіями актуальних теоретичних знань, більш сприйнятливими і готовими до змін в професійній діяльності, володіють високим мотиваційним потенціалом під час кар'єрного зростання й досягнення матеріального добробуту. У той же час до 60% випускників вищої школи не пов'язують свою кар'єру та життя з отриманою професійною освітою. Головною причиною такого положення є невідповідність системи освіти вимогам до молодих фахівців на ринку праці й у сфері економіки.

Ринок праці висуває високі вимоги не тільки до рівня теоретичних знань потенційного працівника; його повинні відрізнити підвищене відчуття відповідальності, глибока професійна компетентність, розвинена комунікабельність. Ризик персональної невідповідності майбутніх спеціалістів ринковим реаліям значно посилюється завдяки відставанню державних стандартів вищої освіти від темпу розвитку економіки. Державні стандарти освіти мало прогнозовані, в них відсутнє замовлення на впровадження програм з розвитку навичок ефективного пошуку роботи та самовизначення випускника ЗВО на ринку праці. У зв'язку із цим формується низка протиставлень між фундаментальним характером вітчизняної системи наукового та прикладного знання з питань вищої освіти та потребою економіки в набутті випускниками компетентності; замовленням роботодавців на підготовку високомобільного фахівця і недостатньою науково-технічною забезпеченістю цього замовлення на рівні розвитку та адаптації випускників в умовах реального виробництва.

У контексті замовленої проблеми необхідно вести мову про проектування умов, які б забезпечили ефективне вливання молодого фахівця в реальну економіку, у виробничий процес, незалежно від того, чи відповідає отримана освіта профілю виробничої діяльності на новому робочому місці. Успішна адаптація та розвиток конкурентоспроможності молодого фахівця визначають такі умови, як функціональна повнота знань про виробничо-професійну діяльність в межах отриманої спеціальності та ресурси свого розвитку у вибраному професійному полі, а також позитивний різноманітний досвід застосування своїх персональних і особових ресурсів у різноманітній виробничій діяльності.

Безумовно, фахівці нової формації повинні адекватно реагувати на вимоги нового часу, уміти раціонально використовувати свої знання та опановувати нові технології, забезпечувати конкурентні переваги своїх компаній, активно брати участь в процесах інтегрування освіти, науки та виробництва.

Сучасна освіта повинна стати «експериментальним майданчиком» для пошуку новітніх освітянських парадигм і технологій, гуманізації та інноваційного підходу, у центрі яких особистість.

АКТУАЛЬНІСТЬ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ЗАГАЛЬНА ТЕХНОЛОГІЯ ХАРЧОВИХ ВИРОБНИЦТВ» ДЛЯ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 076 «ПІДПРИЄМНИЦТВО, ТОРГІВЛЯ ТА БІРЖОВА ДІЯЛЬНІСТЬ»

Хацкевич Ю.М., канд. техн. наук, доц.

Іванніков П.В., канд. техн. наук, доц.

Ленерт С.О., канд. техн. наук, доц.

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Підписавши Угоду про асоціацію з Європейським Союзом, Україна взяла на себе зобов'язання забезпечити високий рівень захисту прав споживачів та досягти сумісності між системами захисту прав споживачів України та ЄС.

В європейській практиці успішно здійснюються заходи з державної підтримки більш ефективного використання ресурсів у вирішенні питань попередження порушень, наслідком яких є виготовлення небезпечної та неякісної продукції. Головний сенс всіх розроблених та існуючих в ЄС систем контролю якості та безпечності продукції полягає в аналізі критичних параметрів процесу виробництва, визначенні потенційних загроз та складанні плану превентивних заходів.

Утім, із часів отримання Україною незалежності фактично зберігся застарілий підхід до побудови та розвитку системи захисту прав споживачів, коли у відповідній сфері переважають контрольно-наглядові функції держави з фіксацією фактичного становища щодо порушення прав споживачів на внутрішньому ринку. При цьому не застосовується превентивний підхід для недопущення та попередження таких порушень. Ось чому поширення на внутрішньому ринку України небезпечної продукції та продукції неналежної якості стає все більш загрозливим для здоров'я та життя населення.